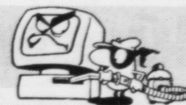

TELDUSÍÐAN

Rokið úr Alpunum

Nýggja ítróttareftirgerðin hjá Sierra, *Ski Racing*, er eitt framúr skíðspæl. Tíverri eru trupulleikar við stýringini

TEKSTASKINAN

Hetta er tíðin, tá danir koma heimaftur frá Alpunum ella úr Noregi við brotnum beini ella armi. Og tá er tað ikki so galið at kunna seta seg framman fyri skíggjanum, seta *Ski Racing* í støðina, og so uppliva umaftur rokið frá bakkunum. *Ski Racing* er í hvussu er hin mest veruleikanera eftirgerðin, sum finst á marknaðinum í dag. Veruleikakenslan er í serflokki, grafikkurin góður, ljóðið framúr og eftirgerðin av sjálvum bakkunum er eisini sera væl eydnað. So trúgv endiliga ikki, at tú kemur heilskapaður oman á slætt við ongar venjing.

Eitt gott spæl

Í *Ski Racing* ber til at koyra strok eins og ymsu snirgreinirnar á seks teimum mest kendu fjøllunum í heiminum, har ímillum sjálvandi eisini Garmisch-Partenkirchen. Vil tú sleppa snikkaleysur oman, skal tú

ikki byrja her.

Grafikkurin byggir á veruleikan, stórir munur er á banunum, og trupulleikastigini eru sera ymisk. Tað er møgulegt at rætta uppá grafikkinn frá fullum 3D til nærum beran vøll, so eisini tær minstu teldurnar kunnu vera við. Spælið undir- stýðjar 3Dfx kort.

Men meðan grafikkurin er góður, er ljóðið heilt framúr. Tú hoyrir, hvussu skíðirnar skera gjøgnum kavan, og tess skjótari tú koyrir, harðari ljóðar tað. Inntil ljóðið verður køvt av vindinum.

Trupult at stýra

Og so er tað hitt týðningarmesta, sjálv kappkoyringin. Eisini her er tú so nær veruleikanum sum næstan tilber. Tað gerst verri at stýra, jú skjótari tú koyrir – eins og í veruleikanum. Tú glíður tvørtur um isin, um tú snarar ov knappiga. Hvussu illa tað endar, er tengt at ferð og snaring.

Trupulleikin við spælinum, tí tað er nevniliga eisini ein slíkur, er máttin, tú stýrir uppá. Tað er eitt triðja persóns spæl, tað vil siga, at sjónarvinkulin er aftanfyrir tann koyrandi. Hvørt portur hevur ein píl hangandi yvir sær, sum er at stýra eftir. Tá pílin er mitt í myndini, er alt í lagi; tú stýrir tann vegin, ið skíðirnar venda. Men snarar tú ov

nógv, og á tann hátt kemur at koyra diagonalt á bananum, missir tú staðkensluna; tað gerst ógjørlegt at siggja portirini, og tú endar alt ov lætt í hegninum um banan. Tað átti í staðin at verið so, at sjónarvinkulin kundi snarast nakrar gradir, so tú altíð hevdi ein part av bananum í eyggssjón. Koyrir tú so væl, at slíkt ikki hendir, er hetta sjálvandi eingin

trupulleiki, men tað eru langt frá øll, ið megna.

Stýringin tekur nakað av gleðini við spælinum, men annars er tað eitt framúr stuttligt spæl, sum vit fegnir viðmæla.

Fakta

Vil tú hava allar grafisku smálutirnir og mestu gleðina av spælinum, krevst ein 200 MHz telda við 3D korti

Tað eydnaðist. Vit komu oman á slætt. *Ski Racing* er eitt ógvuliga veruleikanært – og stuttligt – skíðtróttarspæl

og eitt force-feedback joystick, men tað kann spælast – framvegis við gleði – á eini Pentium 90 við 16 MB RAM. Tað skal tó vera pláss fyri 125 MB á harðdiskinum.

Húsdjór á skíggjanum

Nú ber til at spæla við *Tamagotchi*'ir á telduni. Við *Screensavarum* og nýggjum spølum royna dýrini at tekkjast børnum og veikum sálum

TEKSTASKINAN

Heimurin ynskir at verða nýttur. Tað má vera beiska niðurstøðan eftir at hava havt ein av nýggju teldu-Tamagotchium til fosturs í eina viku. Tað er í hvussu er lætt at slík viðurskipti við djórið, sum var tað ein livandi vera við egnum lívi og persónligheit.

So sum fyrirbrigdi og undirhald er Tamagotchiin ikki heilt uttan evnir. Pedagogiski leiklutur og rættindi tess er tó ein heilt onnur søga.

Sum tey gomlu

Øll kenna Tamagotchiirnar, ikki minst skúlaárarar. Tað eru hesi smáu elektronisku húsdjórini, sum í fyrstu áløpsbylgjuni komu í smáum praktiskum lumma-útgávum.

Nú eru tey her aftur um cyperspace og kunnu ísetast einhvønn verjuleysan PC'-ara, ið hevur Windows 95. Tey kunnu tað sama sum tey upprunaligu og meiri til.

Tey skulu hava at eta, bomm, spælast skal við tey og ansast, tey skulu hava heilivág, um tey gerast sjúk – tað gerast tey – og tey skulu hava ein brest í endan ella okkurt lífnandi, tá tey

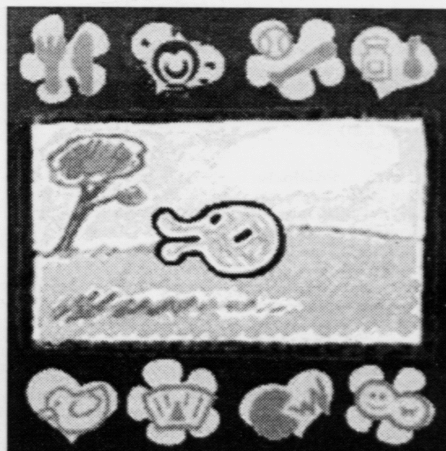
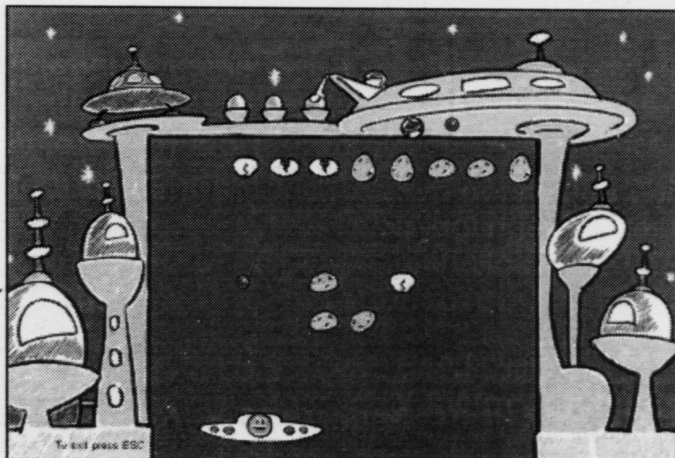
eru óargalig. Og tað eru tey, tá tey ikki vilja eta, sjálvt um tey eru svong og ikki vilja spæla, sjálvt um tey keða seg.

Jú, pedagogikkurin er eins gamaldags og dýrini

eru nýggj.

Tað nýggja

Um tey gerast eins lókkandi hjá børnum og veikum sálum sum undangongudjórini hava víst seg at verið, er tó

Fitt eru tey. Skíggjamyndin líkist fysisku útgávunum, men tað eru fleiri og aðrir møguleikar við teldu-útgávuni. Millum annað eitt stuttligt spæl, har ein skal skjóta kúlur niður, og ein søgubók um liv og levnað hjá dýrinum, sum ein kann e-maila til vinir og kenningar

ivasamt.

Tey hava gaman í okkurt nýtt, sum hini ikki høvdu, men tað er neyvan nóg mikið. Tey eru rimiliga væl skorin fyri tungubandið, ymsar bakgrundir eru at velja ímillum, tey kunnu virka sum screensavarar, tað eru ikki færri enn trý spøl at undirhalda teimum

við, og til ber at senda tey í barnagarð, um ein skal vera burtur frá teimum í longri tíð.

Og tá tey doyggja, fara tey aftur til teirra uppruna-stað. Men líka mikið – so er bara at seta CD-rommið í telduna og fáa eitt nýtt. Tað er væl eisini eitt slag av pedagogikki.